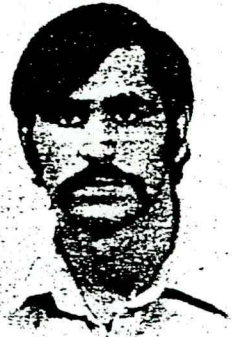

עובדיה, מצליח (מצי)

מצליח, בן פרחא ויצחק ז"ל, נולד ביום י"ח בסיון תש"ט (15.6.1949) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי "תחכמוני", בבית-הספר התיכון-ערב "למל" ובבית-ספר מקצועי בירושלים. מצליח, שכונה מצי בפי חבריו ומשפחתו, היה נער ברוך כשרונות בתחומים שונים: הוא הצטיין בלימודים, אהב דרמה ותיאטרון, היו לו ידיים אמונות בכל עבודות המכונאות והמכניקה ושנים רבות טיפח וגידל דגים באקווריון שבביתו. בבית-הספר היה מצליח נער תוסס ומלא חיים. במשך שנתיים כיהן כיו"ר מועצת התלמידים והגיע להישגים חברתיים חשובים בתפקיד ציבורי זה בגיל צעיר. הוא היה חבר בתנועת "הנוער העובד", אולם את מרבית מרצו וכישרונו השקיע בחוג הדרמטי, גם בבימוי וגם במשחק. התפקידים הראשיים בהצגות שונות הוטלו תמיד עליו והיו שניבאו לו עתיד על קרשי הבמה ובבגרותו אכן שיחק בהצגה "שלמה המלך ושלמי הסנדלר". כאשר למד מכונאות בבית-הספר המקצועי מבלה היה במוסך בכל רגע של פנאי ולא נח ולא שקט עד שתיקן את הטעון תיקון, ואמנם עשה תמיד מלאכה מושלמת. מצליח היה חבר נאמן ומתנדב לכל משימה. בבית-הספר "למל" זוכרים עד היום הזה כיצד זינק אל המסך באולם הקולנוע, בעת הקרנת סרט לתלמידים, כאשר פרצה דליקה והמסך החל לעלות באש. בגופו כיבה את האש, מנע את התפשטות הדליקה והציל את חיי חבריו.

מצליח גויס לצה"ל בתחילת מאי 1967, זמן קצר לפני שפרצה מלחמת ששת הימים. בתקופת המלחמה שירת בסיני ואילו את רוב ימי שירותו עשה ביחידות קרביות ברמת הגולן. הוא היה רובאי חרמ"ש בשריון. מצליח היה חייל מצטיין, חברותי ואהוב על מפקדיו ועל חבריו. בדברי הערכה כתב עליו-מפקדו, כי היה חייל חרוץ ונאמן, בעל יזמה ואחר-איי וכיגילה את עיקר יכולתו בתעסוקה מבצעית ובתנאי שדה. הוא היה קשור מאוד להוריו, לאחיו ולאחותו. בתקופות של תקריות-אש בגבולות הצפון נהג לטלפן בכל הזדמנות כדי להרגיע את הוריו ולהודיעם כי שלום לו. כל חופשה שלו הייתה מאורע שמח במשפחה.

אחרי השחרור, חזר מצליח למקום עבודתו כמכונאי רכב. אסון כבד פקד את המשפחה כאשר נהרג אביו בהתפוצצות פצצת תופת, שהונחה על-ידי מחבלים בשוק "מחנה יהודה" בירושלים, שם עסק האב במלאכת יומו. קשה הייתה המכה שניחתה על המשפחה, ומצליח נרתם למלאכת שיקום הבית. לילות ארוכים ישב ליד מיטת אמו, מנסה להרגיעה ולנחמה ביגונה. החיוך התמידי ושמחת החיים, שהיו בבחינת סימן היכר של מצליח, נעלמו ולא היו עוד. עמוק-היה הצער על הסתלקות האב האהוב וכבד היה האבל. כשנה לפני יום הכיפורים תשל"ד יצא מצליח לתקופה-ממושכת לחוץ-לארץ, והיה מעבר לים כשפרצה המלחמה. כשהגיע לאוזניו השמועה על המלחמה היה הראשון שהתייצב בשגרירות הישראלית באותה ארץ. הוא הגיע ארצה והתייצב מיד ביחידתו ברמת הגולן. במשך ימי המלחמה נהג במשאת שהובילה תחמושת ליחידות הלוחמות, וחירף את נפשו בתפקיד מסוכן זה בדרכי הגולן המופגזות, כאשר משאיתו עמוסה תחמושת. ביום י"ז בתשרי תשל"ד (13.10.1973) נפגע ונהרג בהפגזה של הסורים. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל שבירושלים. השאיר אחריו אם, חמישה אחים ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

בית-הספר לנערים עובדים "למל" בירושלים הוציא לאור חוברת לזכרו של מצליח, ובה דברים על דמותו.

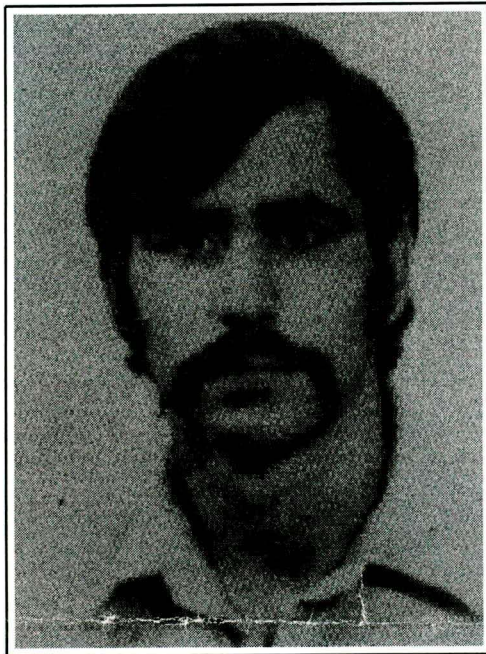
ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

(5577)

מ.א. 2025059

סמל עובדיה (מצליח) מצי ז"ל

בן ^{ז"ל} (פרחה) ויצחק
נולד בירושלים

י"ח בסיון תש"ט, 15/6/1949

תאריך גיוס: מאי 1967

התגורר ב: ירושלים

נפל בקרב

י"ז בתשרי תשל"ד, 13/10/1973

במלחמת יום הכיפורים

שרת בחיל השריון

יחידה: מפח"ט 434

מקום נפילה: רמת הגולן

אזור: רמת הגולן

נקבר בירושלים - הר הרצל

אזור: ה, חלקה: 01, שורה: 04, קבר: 08.

בן 24 בנפלו

קורות חיים

(מצליח) בן ^{ז"ל} (פרחה) ויצחק ז"ל, נולד ביום י"ח בסיון תש"ט (15.6.1949) בירושלים. הוא למד בבית-הספר היסודי "תחכמוני", בבית-הספר התיכון-ערב "למל" ובבית ספר מקצועי בירושלים. (מצליח) שכונה בפי חבריו ומשפחתו, היה נער ברוך כשרונות בתחומים שונים: הוא הצטיין בלימודים, אהב דרמה ותיאטרון, היה כשרוני בכל עבודות המכונאות והמכניקה ושנים רבות טיפח וגידל דגים באקווריון שבביתו. בבית-הספר היה מצליח נער תוסס ומלא חיים. במשך שנתיים כיהן כיו"ר מועצת התלמידים והגיע להישגים חברתיים חשובים בתפקיד ציבורי זה בגיל צעיר. הוא היה חבר בתנועת "הנוער העובד", אולם את מרבית מרצו וכישרונו השקיע בחוג הדרמטי, גם בבימוי וגם במשחק. התפקידים הראשיים בהצגות שונות הוטלו תמיד עליו והיו שניבאו לו עתיד על קרשי הבמה ובבגרותו אכן שיחק בהצגה "שלמה המלך ושלמי הסנדלר". כאשר למד מכונאות בבית-הספר המקצועי מבלה היה במוסך בכל רגע של פנאי ולא נח ולא שקט עד שתיקן את הטעון תיקון, ואמנם עשה תמיד מלאכה מושלמת.

(מצליח) היה חבר נאמן והתנדב לכל משימה. בבית-הספר "למל" זוכרים עד היום הזה כיצד זינק אל המסך באולם הקולנוע, בעת הקרנת סרט לתלמידים, כאשר פרצה דליקה והמסך החל לעלות באש. בגופו כיבה את האש, מנע את התפשטות הדליקה והציל את חי חבריו. (מצליח) גויס לצה"ל בתחילת מאי 1967, זמן קצר לפני שפרצה מלחמת ששת הימים. בתקופת המלחמה שירת בסיני ואילו את רוב ימי שירותו עשה ביחידות קרביות ברמת

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל עובדיה (מצליח) מצי ז"ל

הגולן. הוא היה רובאי חרמ"ש בשריון.

(מצליח) היה חייל מצטיין, חברותי ואהוב על מפקדיו ועל חבריו. בדברי הערכה כתב עליו מפקדו, כי היה חייל חרוץ ונאמן, בעל יזמה ואחראי וכי גילה את עיקר יכולתו בתעסוקה מבצעית ובתנאי שדה. הוא היה קשור מאוד להוריו, לאחיו ולאחותו. בתקופות של תקריות-אש בגבולות הצפון נהג לטלפן בכל הזדמנות כדי להרגיע את הוריו ולהודיעם כי שלום לו. כל חופשה שלו הייתה מאורע שמח במשפחה.

אחרי השחרור, חזר (מצליח) למקום עבודתו כמכונאי רכב. אסון כבד פקד את המשפחה כאשר נהרג אביו בהתפוצצות פצצת תופת, שהונחה על-ידי מחבלים בשוק "מחנה יהודה" בירושלים, שם עסק האב במלאכת יומו. קשה הייתה המכה שניחתה על המשפחה, (ומצליח) נרתם למלאכת שיקום הבית. לילות ארוכים ישב ליד מיטת אמו, מנסה להרגיעה ולנחמה ביגונה. החיוך התמידי ושמחת החיים, שהיו בבחינת סימן היכר של (מצליח) נעלמו ולא היו עוד.

עמוק היה הצער על הסתלקות האב האהוב וכבד היה האבל. כשנה לפני יום הכיפורים תשל"ד יצא (מצליח) לתקופה ממושכת לחוץ-לארץ, והיה מעבר לים כשפרצה המלחמה. כשהגיעה לאוזניו השמועה על המלחמה היה הראשון שהתייצב בשגרירות הישראלית באותה ארץ. הוא הגיע ארצה והתייצב מיד ביחידתו ברמת הגולן. במשך ימי המלחמה נהג במשאת שהובילה תחמושת ליחידות הלוחמות, וחירף את נפשו בתפקיד מסוכן זה בדרכי הגולן המופגזות, כאשר משאתו עמוסה תחמושת.

ביום י"ז בתשרי תשל"ד (12.10.1973) נפגע ונהרג בהפגזה של הסורים. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל שבירושלים. הותיר אחריו אם, חמישה אחים ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל. בית-הספר לנערים עובדים "למל" בירושלים הוציא לאור חוברת לזכרו של מצליח, ובה דברים על דמותו.